

at Udvalget har tiltraadt mit Forslag under Nr. 203 om at anvende 25,000 Kr. til Erhvervelsen af en Ejendom ved Bridesløselille og til denne Ejendoms Indretning, skal jeg ogsaa rolig finde mig i — hvad jeg for øvrigt var nødt til alligevel — at man nægter dette Beløb for i Aar. Det er ganske vist, det er kender jeg selv, temmelig store Krav, jeg i Aar har stillet paa Straffeanstaltternes Budget, men det er vist noget, man ad Aare kommer til at overveje, om det ikke er nødvendigt at skrive til disse hygiejniske Foranstaltninger i Horsens. Har det imidlertid gaaet saa mange Aar paa den gamle Maade, kan det vel gaa et Par Aar endnu. Jeg tror, det er af større Vigtighed at faa den Bevilling, der ommeldes i Vædringsforslaget under Nr. 203, fordi det ikke er sikkert, at der næste Aar frembyder sig den Mulighed til at erhverve denne Ejendom, som der nu er. Hvad Vædringsforslaget under Nr. 201 angaar, har jo Ordføreren for det ærede Mindretal allerede bemærket, at det var mit oprindelige Standpunkt at søge Bevilling, for at Justitsministeriet selv kunde gennemføre denne Foranstaltning med Identitetstegn, men det bliver i saa Fald en noget dyrere Forholdsregel. Det vandt ikke i sin Tid Tingets Bisald, og derfor var det altsaa, at jeg for min Del var nødsaget til at lade denne Sag falde. Jeg kunde ikke tage den i min Haand, efter som de fornødne Midler ikke gaves. Saa er det, at denne Forening har været villig dertil og ogsaa gør Ofre af sine egne Midler for at udføre det. Jeg synes ikke, at man særlig kan gøre det til en Indvending mod Forslaget, at det er en privat Forening, der gør det; thi ingen anden har jo villet det. Derfor, skulde der være andre Foreninger af samme Bestaafenhed, som vilde gøre det eller deltage i det, var der heller ikke noget i Vejen for, at Bevillingen eller en lignende tilsvarende Bevilling kunde ydes til dem. Jeg tror, at Foranstaltningen i sig selv vil være nyttig. Naturligvis hjælper den ikke i alle Tilfælde, der kan ogsaa tænkes Misforstaaelser og Fejltagelser herved, som ved alt andet i Verden, men i det hele og store kan jeg ikke tro andet end, at Foranstaltningen vil gavne. Den vil ofte medføre, at man er i Stand til at identificere en afdød Sønmand i Tilfælde, hvor man nu ikke kan det, eller hvor man ikke kan det uden Anstalter, som der paa Grund af deres Bekostelighed slet ikke kan være Tale om at træffe, og der er vist ikke saa Tilfælde, hvor man ved en Foranstaltning, som denne, for en afdød Sønmands Slægt eller efterladte kunde redde saadanne

Smaabeløb, som Sønmand, der dø i fremmede Havne, ofte efterlade sig. — Om Vædringsforslag under Nr. 202 skal jeg ikke ytre mig, og hvad angaar Nr. 203 og 204, ere de jo tiltraadte af Udvalget, og der er derfor heller ikke Anledning for mig til at omtale dem.

Lauridsen: Den ærede Ordfører (Lurtein) begrundede det af Udvalgets Flertal stillede Vædringsforslag om at nægte de foreslaaede Lovningstillæg til 23 Kopister derved, at han formente, at Kopister i Landsover- samt Hof- og Stadsretten havde en overordentlig Afgang til privat Erhverv og meget ringe Arbejdstid. Jeg tror ikke, at den ærede Ordfører deri har Ret. Jeg tror, at fra et Kontor, nemlig Auktionskontoret, gives der ikke noget Kontor, hvor Kopisterne i Virkeligheden have noget Ekstræerhverv. Det er nemlig ganske vist Coutume i Landsover- samt Hof- og Stadsretten, at Skrivelserne tjene ikke saa lidt i Form af Ekstræbeskrivelser og Ekstræatillæg, men dertil faa Kopisterne ikke Afgang, og i det hele ere de fleste af de Sportler, som erlægges i de Kontorer, der findes — fra et Auktionskontoret, hvor der ligesom er Coutume for Sportler — vistnok af en saadan Art, at man ikke kan hyde Assistenterne og Kopisterne den Art Sportler. Jeg tror derfor ikke, at den ærede Ordfører deri har ganske Ret, men at der ikke findes noget Ekstræerhverv Sted i det Maal, man har foreslået sig. Hvad angaar det andet Spørgsmaal om Arbejdets Omfang, er det rigtigt, at Arbejdet deroppe i de senere Aar er tiltaget i meget betydelig Grad. Der skal blot nævne et enkelt Sted, nemlig Vidneskammerene. Endnu for en 3—4 Aar tilbage søgte man i Vidneskammerene at indskrænke sig til 2 Vidnedage om Ugen og saa med nogle faa Ekstrædage til særlig store Sager. Nu er Forholdet blevet det — hvad der kan dokumenteres ved Lister fra Uge til Uge — at haade Onsdag og Torsdag ere lige ved at blive regelmæssige Vidnedage. Der gives næppe nogen Uge, hvor der ikke er 3 Vidnedage, og der indføres efterhaanden 4 paa Grund af det Omfang, i hvilket Retssagerne og Forretningerne ere tiltagne. Det samme gælder for andre Kontorer, f. Eks. Fogedkontoret. Der har været ført Klage, ogjaa for Offentligheden, over, at Kjøbenhavn var det langsomste Sted med Erhvervelse af Fogedforretninger, og det førte til Ansigelse af en ny Assistent, og til at arbejde langt ud over det, som er den normerede Kontorforretningstid. Man maa der tage Hensyn baade til Kjøbenhavns Boksen og